

© Magalí Girardin

please, continue (hamlet)
concepció i direcció
Roger Bernat i Yan Duyvendak

Teatre Lliure Gràcia . 29 i 30 de gener

Please, continue (Hamlet)

concepció i direcció **Roger Bernat** i **Yan Duyvendak**

intèrprets **Mercè Aránega** Gertrudis / **Pol López** Hamlet / **Maria Rodríguez** Ofèlia

judicatura

divendres 29

Xavier Bernal forense / **Luis Borrás Roca** psiquiatre / **Albert Coloma** jutge /
Belén Marín fiscal / **Irene Sánchez** agent judicial / **Emili Zegrí** advocat

dissabte 30

Xavier Bernal forense / **Luis Borrás Roca** psiquiatre / **Eva Labarta** advocada /
Félix Martín fiscal / **Marisa Maurel** jutgessa / **Irene Sánchez** agent judicial

direcció tècnica **Txalo Toloza** / producció executiva **Helena Febrés Fraylich**

producció **Dreams Come True, Genève** en coproducció amb **Le Phénix** (Valenciennes), **Huis a/d Werf** (Utrecht), **Théâtre du Grü** (Ginebra), **Elèctrica Produccions** (Barcelona)

residències **Montevideo** (Marsella), **Le Carré Les Colonnes Scène conventionnée** (Saint-Médard-en-Jalles/Blanquefort)

amb la col·laboració de **Ville de Genève, République et canton de Genève, Pro Helvetia Fondation suisse pour la culture, Loterie Romande, Corodis** i **INAEM - Ministerio de Educación, Cultura y Deporte de España**

agraïments **Ajuntament de Girona**

espectacle en català i castellà

durada aproximada **2h. 10'** amb dues pauses incloses

seguiu **#pleasecontinuehamlet** al twitter

horaris: divendres a les 20:30h.
dissabte a les 21h.

preus: 23"
21" compra avançada
19,50" amb descompte (excepte els dies de l'espectador)
17" Tarifa Plana Abonats
12" tarifa última fila i Carnet Jove -25

Què passaria si Hamlet fos processat per l'assassinat de Poloni? Què ens amaga i què ens descobreix el dret penal de la tragèdia de **Shakespeare**? Ho esbrinarem de la mà de **Roger Bernat** amb professionals del ram.

La llei no passa comptes als jurats sobre com s'han convençut, no els prescriu regles concretes de les quals hagi de dependre la validesa i la suficiència d'una prova, sinó que els prescriu que s'interroguin ells mateixos immersos en el silenci i el recolliment, i que busquin en la sinceritat de la seva consciència quina impressió han causat en la seva raó les proves que s'han presentat en contra de l'acusat i els recursos de la defensa. La llei només els planteja una qüestió, una qüestió que correspon a la mesura dels seus deures: **«No esteu íntimament convençuts?»**

Article 353 del Codi de procediment penal de la Justícia Francesa.

Els magistrats que participen en aquestes funcions no percebran cap import econòmic. En canvi, es farà una donació per part de la companyia a la **Fundació Ared** per a la reinserció de dones.

més informació <http://www.fundacioared.org/ca>

Please, continue (Hamlet) es va estrenar el 8 de novembre del 2011 al Théâtre du GRU de Ginebra amb **Carole Barbey**, **Yves Bertossa**, **Alessandra Cambi Favre-Bulle**, **François Paychère** i els representants de l'Ordre des avocats du Barreau de Genève **Monica Budde**, **Hélène Hudovernik** i **Manuel Vallade**.

més informació <http://www.grutli.ch>

Com ens abandonem a la pietat? Transportant-nos fora de nosaltres mateixos, identificant-nos amb els qui pateixen. (...) Si sabéssim com depèn dels coneixements adquirits aquest transport! Com em podria imaginar els mals que desconec? Com podria patir veient patir un altre si ignoro allò que tenim en comú ell i jo? Qui no hagi reflexionat mai no pot ser ni clement, ni just, ni pietós.+

Jean-Jacques Rousseau, *Essai sur l'origine des langues* (Ouvres complètes, La Pléiade, 1995, capítol 9, volum V, pàg. 395)

En un suburbi, durant una festa de casament, un jove mata el pare de la seva nòvia. És acusat de assassinat. Ell declara que ha estat un accident. Gairebé dos anys després, s'inicia la judicació. Per preservar l'anonimat de les persones jutjades, els seus noms han estat reemplaçats per noms de ficció: l'acusat es diu Hamlet; la víctima, Poloni, i la seva filla, Ofèlia.

Please, continue (Hamlet) porta a escena jutges, fiscals, advocats, forenses i agents judicials reclutats a les llistes del col·legi professional de Barcelona per jutjar un Hamlet fictici. Es mobilitza aquests dignataris de la justícia per inscriure's en la tradició dels *mock trials*, judicis que es practiquen a tall d'exercici, sota la forma de ratòries precises o concursos de eloqüència, en els quals els únics papers interpretats per actors són els de l'acusat i els testimonis.

Res d'allò que es dirà avui ha estat escrit per nosaltres. L'únic que hem escrit en Yan Duyvendak i jo, és el dossier d'investigació. Està basat en un cas real desconegut i en un cas fictici, aquest sí, conegut: el *Hamlet* de Shakespeare. Aquest dossier, que és un híbrid entre realitat i ficció, ha estat lliurat a les persones al·ludides perquè l'assimilassin a partir del seu ofici. Actuen aquesta nit amb tota llibertat a partir d'aquesta base.

El desenvolupament i el final del judici són, per tant, desconeguts per a vosaltres i també per a nosaltres.

Roger Bernat

Ja no en queda res, de la quarta paret, als espectacles del **Roger Bernat** i el **Yan Duyvendak** que situen l'individu, convertit en espectador, en el centre dels seus projectes. I encara que a **Please, continue** el públic no és el portador de l'acció. ja que el tribunal és una mena de teatre, amb els seus propis actors, convencions i llenguatge. , aquí el públic no sap on para el teló de l'escenari, on és la frontera entre ficció i realitat, perquè ignora que el jutge, l'advocat i l'escrivà els encarnen membres dels col·legis professionals. Però, com a jurat potencial, l'espectador es mobilitza i és cridat a actuar.

Al principi de l'espectacle, s'anuncia al públic que durant el desenllaç del procés es triaran 12 espectadors a l'atzar perquè actuïn de jurat popular i resolguin la innocència o la culpabilitat de l'acusat. *In fine*, el moment en què es designa el jurat a l'atzar entre els assistents posa fi a la peça: els llums s'apaguen, la sala es buida sense que s'hagi dictat veredictes. Tothom torna a casa seva conscient que el judici i el futur de l'acusat podrien haver caigut sota la seva responsabilitat.

Please, continue estimula i provoca el sentit cívic de l'espectador en relació amb la idea de justícia i tracta de la distància entre la definició que ell hi dóna i la que hi dóna l'Estat. El projecte desplaça la mirada posada en el tribunal, la substitueix per l'espectacle. Jutge, fiscal, escrivà, advocats . màxims actors als tribunals de justícia. es converteixen en intèrprets: com a la *commedia dell'arte*, juguen amb l'estructura del cas, manipulant els arguments, la retòrica, el llenguatge, els gestos i els vestits que els són propis durant els processos veritables. Sabrem distingir el teatre de la vida? Ens farem conscients del pes dels codis i les regles en joc i, paradoxalment, de la fragilitat, de la subjectivitat de determinades decisions?

Please, continue no és cap obra de teatre. És una *performance* perquè convoca simultàniament els mitjans, els codis, els llenguatges, les convencions i la força dramàtica i redibuixa el lloc d'una escena en la qual la justícia es pot tornar a desplegar amb tota la seva subjectivitat.

Please, continue posa en qüestió el rol dels jurats populars als tribunals de molts països. A Suïssa, van desaparèixer a la primavera del 2010. Per què prescindir del criteri del ciutadà del carrer? El públic és capaç de formar-se una opinió objectiva? Són la sensibilitat i la instrucció criteris fonamentals de la justícia? S'ha convertit el ciutadà en *persona non grata*, fora de la llei? Sotmès al sistema però sense veu ni vot?

Per altra banda, als processos basats en l'eloqüència d'aquests actors principals (jutges, advocats), què hem de pensar de lloc de la subjectivitat en els judicis que determinen el futur dels acusats? Aquí es torna a transcriure i es posa en qüestió tota la complexitat del funcionament de la Justícia.

instruccions d'ús per a l'espectador

FETS DELICTIUS

FISCAL

DECIDEIX NO PROSSEGUIR

DECIDEIX PROSSEGUIR

CLASSIFICACIÓ
DEL CAS

INFRACCIÓ:
FALTA

INFRACCIÓ:
DELICTE

**INFRACCIÓ:
CRIM**

INSTRUCCIÓ OPTATIVA

**INSTRUCCIÓ
OBLIGATÒRIA**

NO HI HA INSTRUCCIÓ

INSTRUCCIÓ DEL JUTGE

ORDRE DE COMPAREIXENÇA DAVANT DE LA JURISDICCIO COMPETENT

ORDRE DE
SOBRESEÏMENT

FI DEL PROCÉS

FALTA:
TRIBUNAL DE
FALTES

DELICTE:
TRIBUNAL DE
PENALS

**CRIM: TRIBUNAL
DE PENALS**

consignes per a un teatre sense espectadors

1. La primera instrucció: no continuïs llegint! Com passa amb els jocs (i amb els electrodomèstics) és més fàcil descobrir les normes mentre s'hi juga. Si tot i així t'estimes més saltar-te la primera instrucció, aquí vénen la resta:
2. Projectes com *Domini Públic*, *La consagració de la primavera* o *Pendent de vot* neixen sense la pura que Benjamin atribuïa a bona part de la creació preindustrial i que, durant el segle XX, el teatre s'ha obstinat en conservar. Són espectacles que no se sostenen en la presència i les emocions de l'interpret, sinó que s'afirmen en un buit que, com a espectador, hauràs de encarar.
3. Als meus espectacles no sembla haver-hi actors ni escenografia. No podràs identificar-te amb les persones i els objectes que haurien de poblar l'escenari. No tindràs més coordenades que unes poques senyals en un escenari del qual tu i la resta de espectadors sereu els únics habitants. Tu seràs l'actor de l'espectacle. Allò que no hi haurà seran espectadors.
4. Seràs interpel·lat i convidat a respondre. Hauràs que decidir si segueixes les indicacions o et quedes a banda. Amb les teves respostes o els teus silencis. L'espectacle prendrà forma i, per tant, també en seràs responsable.
5. El teu rol de espectador serà el de l'avatar que assumeix una identitat per protagonitzar una història. La teva responsabilitat estarà circumscrita al temps i a l'espai de la ficció.
6. Aquests espectacles no promouen la participació. Són dispositius inerts fins que algun espectador els dóna cos. Si decideixes no fer-los servir i cap dels altres espectadors tampoc no ho fa, l'espectacle es desenvoluparà virtualment, com quan llegeixes una obra teatral o una novel·la.
7. Cap espectador no tindrà el privilegi d'observar què fan els altres des de fora. Fins i tot, encara que siguis un espectador dels que decideix no participar-hi, formaràs part del dispositiu. Seguint el símil anterior, formes part del llibre des del moment que decideixes llegir-lo, encara que t'hi saltis alguns paràgrafs o capítol sencers.
8. Prendràs decisions que no seran compartides per la resta de espectadors. El mecanisme tendeix a individualitzar-te. Aquesta solitud, que és més fantasmal que física, donada la presència d'altres de espectadors, s'accentua perquè, com apunta Agamben, el dispositiu tendeix a l'evacuació de qualsevol autoritat. No et trobaràs davant d'un sistema fort amb qui enfrontar-te fent de la unió una arma i, ja que hi som, generant la sensació de comunitat. Aquí et sentiràs sol.

9. El dispositiu teïllarà i te nfrontarà al teu propi desig (de spectacle). Més que veure un espectacle el creuaràs i, tot i això, et preguntaràs què vol dir això de formar part d'una comunitat o si té algun sentit parlar amb ella. En unes altres paraules: et preguntaràs què diem quan decidim nosaltres.

10. A diferència de l'espectador que, des de la seva butaca, creu que pot jutjar, tu estaràs immers en un dispositiu en què t'hauràs d'orientar sense saber mai si tires el camí correcte. Et serà difícil jutjar i probablement sortiràs de la sala jutjant-te tu mateix, qüestionant-te si ho has fet bé. L'espectacle, però, no té una formalització ideal, sinó que cada nova presentació és creadora de noves formes.

11. El preu que hauràs de pagar per actuar serà formar part d'un dispositiu que als primers compassos et semblarà aliè. Estaràs immers en un mecanisme del qual desconixeràs els objectius i en temeràs les servituds. Hauràs d'obeir, conspirar o, en una versió perversa de l'equació, obeir conspirant. Però en tot cas hauràs de pagar amb el propi cos i comprometre-t'hi.

12. Per acabar, i no és una instrucció sinó un consell en boca del físic John Archibald Wheeler: *Per ventura, l'univers, d'alguna manera estranya, és portat a l'existència per la participació dels qui en participen? L'acte vital és l'acte de la participació, que és el nou concepte incontrovertible ofert per la mecànica quàntica. Derrota el terme observador de la teoria clàssica, que designa l'home que està segur darrere d'un vidre protector gruixut i observa què li passa sense prendre partit.*

Roger Bernat

TEXTOS CITATS

Giorgio AGAMBEN, *Què vol dir ser contemporani?*, 2008.

John Archibald WHEELER, *Gravitation*, 1973.

la gira

2012

Valenciennes FR Fest. Cabaret de Curiosités-Théâtre Le Phénix
Utrecht NL Festival a/d Werf
Marseille FR Festival ActOral
Amiens FR L'échangeur-CDC Picardie
Evry FR théâtre Agora
St Médard en Jalles FR Fest. Des hommes et des souris-Théâtre Le Carré
Ghent B Vooruit Kunscentrum

2013

Neuchâtel CH Théâtre de la Poudrière
Paris FR Centre d'art 104
Gent B Vooruit
Velizy-Villacoublay FR Théâtre l'Onde
Marseille FR Villa Méditerranéenne
Rouen FR Scène Nationale Petit Quevilly
Strasbourg FR Pole Sud
Cergy-Pontoise FR théâtre L'Apostrophe
Zurich CH Theatre Spektakel
Montreuil CH Nouveau Théâtre de Montreuil
Bellizona CH Festival Internazionale del Teatro - FIT festival
Foix FR Scène Nationale de Foix
Tarbes FR Scène Nationale Tarbes-Pyrénées
Besançon FR Scène Nationale de Besançon

2014

Sierre CH théâtre les halles
Pau FR ESPACES PLURIELS
Meyrin CH Théâtre Forum Meyrin
Douai FR Hippodrome
Quimper FR Théâtre de Cornouaille
Le Mans FR Théâtre Espal
Montpellier FR Festival Hybrides
Châtillon FR Théâtre Châtillon
St. Ouen FR Espace 1789
Lausanne CH Théâtre de Vidy
Vienne AT Wiener Festwochen
Braunschweig DE Theater formen
Berlin DE Berliner Festspiele
Andria IT Festival internazionale di Andria, Castello del Mondi

Roma IT Short theatre
Prato IT Contemporanea Prato
Cagliari IT Approdi Festival
Lodz PL New Classics of Europe
Villeurbanne FR Théâtre National Populaire
Nantes FR Tu Nantes
Belfort FR Le Granit - Scène nationale Belfort
Combs-La-Ville FR Scène nationale de Sénart

2015

Burgos E Festival Escena Abierta
Basel CH Kaserne
Saint Nazère FR Le Théâtre Saint Nazère
Norgent-sur-Marne FR La Scène Watteau
Rennes FR Mythos Festival
Girona ES festival Temporada Alta
Rio de Janeiro BR festival Tempo
Milà IT Zona K

2016

Recife BR Festival de Teatro

la premsa ha dit...

Please Continue (Hamlet), un muntatge que es va estrenar a Ginebra el 2012 i que des deleshores s'ha presentat a 44 ciutats de nou països, un espectacle en el qual realitat i ficció es confonen, on el paper del públic i dels actors queda desdibuixat, serà el primer dels dos treballs que Roger Bernat i la seva companyia, FFF, presentaran aquest any al festival gironí Temporada Alta.

Nuria Cuadrado (La Vanguardia)

Please Continue (Hamlet) de Roger Bernat i Yan Duyvendak, que treu el teatre del teatre, el porta als tribunals, fa que jutges, fiscals, advocats i forenses actuïn i que els espectadors jutgin de la manera més realista possible ja que alguns d'ells fan de jurat popular.

Angélica González (Diario de Burgos.es)

Aquesta manera de concebre l'acte escènic queda resumit en aquesta frase del Roger: Els espectadors travessen un dispositiu que els convida a obeir o conspirar i, en tot cas, a pagar amb el seu propi cos i comprometre's.

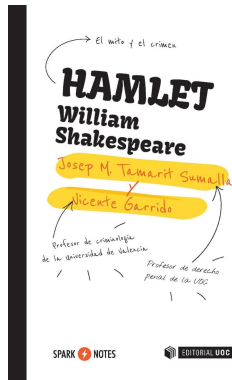
Laura Fraile (Último cero)

La fa temps que l'artista-dramaturg Roger Bernat va fugir del teatre i dels teatres. Va encabir els espectadors a cases d'amics o a associacions culturals i espais *underground*. Després, va convertir el públic en espectadors i els va fer jugar amb *gadgets* (auriculars i bandes sonores a *Domini públic*), o convertint-los en ballarins que refeien coreografies de dansa a places i museus (*La consagració de la primavera*). Va convertir les sales en assemblees i els textos teatrals en enquestes, jocs i discussions (*Pendent de votació*), una vegada foragitats els actors-intèrprets, les escenografies i els arguments de les històries. (...) Des de fa tres anys, la *performance Please continue (Hamlet)*, de Roger Bernat i l'artista holandès Yan Duyvendak, es passeja per sales internacionals. En cada país i en cada ocasió van variant tant els justiciers com els intèrprets. La proposta du Hamlet a judici, a la reproducció d'un judici real, i posa en joc tota la parafernàlia del sistema judicial: l'advocat, el fiscal, el jutge i els especialistes (forense, psiquiatre) que escolten, pregunten, acusen i fan parlar l'acusat i dos testimonis, la filla de Poloni, Ofèlia, i la reina i mare de Hamlet, Gertrudis. És divertit, això dels actors i actrius a la banqueta dels acusats i actuant com a testimonis, perquè sembla una passa més en aquesta progressiva subversió de les convencions teatrals tradicionals.

Iván Alcázar Serrat (Núvol)

a l'entorn del dret penal

Hamlet. El mite i el crim.

Us presentem un volum signat per **Josep-Maria Tamarit Sumalla**, professor de Dret Penal de la UOC i **Vicente Garrido**, professor de Criminologia de la Universitat de València, que ve com anell al dit a aquest espectacle. El va editar la UOC, Universitat Oberta de Catalunya, l'estiu passat.

Hamlet, príncep de Dinamarca, és una tragèdia escrita en vers per William Shakespeare a la primera del segle XVII. És una de les peces més conegudes de l'autor i un dels clàssics de la literatura universal. El drama, amb els seus rics monòlegs i diàlegs, és una permanent invitació a reflexionar sobre les profunditats de l'ànima humana i l'ordre social i sobre les complexes qüestions relacionades amb el crim i la justícia.

els creadors

Roger Bernat text i direcció

Estudis inacabats de pintura i arquitectura. Graduat en direcció i dramaturgia per l'Institut del Teatre, van atorgar-li, el 1996, el Premi Extraordinari. Fundà i dirigeix General Elèctrica amb Tomás Aragay. El 2008 començà a crear espectacles en els que el públic ocupa l'escenari i es converteix en protagonista. *«Els espectadors travessen un dispositiu que els convida a obeir o conspirar i, en tot cas, a pagar amb el seu propi cos i comprometre's»*. Alguns dels espectacles que es configuren sota aquesta idea i han estat presentats en una vintena de països són: *Domini Públic* (2008), *Pura coincidència* (2009), *La consagració de la primavera* (2010), *Please continue (Hamlet)* (2011), *Pendent de vot* (2012), *RE-presentación* (2013) o *Desplazamiento del Palacio de la Moneda* (2014); algunes d'aquestes obres han rebut premis de la Crítica de Catalunya. Roger Bernat, el 2009, edità, juntament amb Ignasi Duarte, el llibre *Querido Público. El espectador ante la participación: jugadores, usuarios, prosumers y fans*, Editorial CENDEAC.

més informació <http://rogerbernat.info/>

Yan Duyvendak text i direcció

Va néixer a Holanda, encara que actualment viu entre Ginebra i Marsella. Es va formar a l'Escola Superior d'Arts Visuals de Ginebra i practica la *performance* des de 1995. Presenta les seves obres, de manera regular, en espais i festivals com la Fondation Cartier de París (Soirées Nomades, 1995), el festival de *performance* Exit de Hèlsinki (2001), Art Unlimited de Basilea (2002), el Museo Reina Sofía de Madrid (*Don't call it performance*, 2003), la Biennial de Guangju (2004), el Image Forum de Tokio (2005), la Ménagerie de verre de París (2006-2009), el Vooruit de Gante (2007), el Festival d'Avinyó (2008) o també el Theaterspektakel de Zuric (2009). Els seus vídeos es troben en nombroses col·leccions públiques i privades, que van des del Museu de Belles Arts de Lió al Museum für Kommunikation de Berna. Yan Duyvendak ha rebut tres vegades el Swiss Art Award (2002, 2003, 2004), com també el premi Namics Kunstpreis für Neue Medien (2004) i el Network Kulturpreis (2006), entre altres. El 2010 va rebre el premi d'art contemporani més prestigiós de Suïssa, el Meret Oppenheim Preis. Ha participat en diverses residències, com la Cité des Arts de París, el taller Schönhauser de Berlín i el Swiss Artistic Studio de Pro Helvetia a El Caire (2007, 2008).

més informació <http://www.duyvendak.com>

la judicatura

Albert Coloma jutge

Tot i ser nascut a Lleida, és de la franja catalanoparlant d'Aragó. És Llicenciat en Dret (1986-1991) i en Criminologia (2006-2007) per la Universitat de Barcelona i Doctorat en Dret Patrimonial a la Universitat Pompeu Fabra. L'any 2000 va defensar la tesi titulada *La responsabilitat civil en el delictes fiscal*. Ha seguit el Màster d'ESADE en Assessoria Fiscal (2004), i el Màster en Dret Penal i Ciències Penals de la UB-UPF (2008). He exercit durant dos anys d'advocat a Barcelona i cinc de jutge de primera instància i instrucció als Jutjats de Tremp (Lleida), Cervera de Pisuerga (Palència) i Cazorla (Jaén), en règim de provisió temporal. De l'any 2001 a 2010 va exercir de Fiscal substituït a la Fiscalia de Barcelona, i el seu últim destí va ser durant 6 anys la Adscripció Mataró-Arenys de Mar. Va ser Professor Consultor de Dret Civil de la UOC durant 12 anys. El 2010 va aprovar l'examen d'accés a la carrera judicial en la categoria de Magistrat i està destinat, des de llavors, al Jutjat Penal n. 20 de Barcelona.

Eva Labarta advocada

És advocada penalista, especialista en Llei del Jurat, professora de Dret Penal, secretària de la Comissió de Justícia Penal Internacional, intèrpret jurídica franco-espanyola i presidenta de l'associació Marc Palmés-Nens de Katana (R.D. de Congo), una ONG que es dedica al desenvolupament integral de la infància i adolescència a la regió de Katana al Kivú-Sud, i que en aquests moments desenvolupa un projecte de casa d'acollida i tractament de nens i noies víctimes de violència sexual.

Marisa Maurel jutgessa

Llicenciada en Dret el 1991 i en Criminologia el 2007. Ha impartit classes a l'Escola de Policia de Catalunya des del 1991 fins a l'actualitat, al curs de formació bàsica i a altres cursos especialitzats. Entre els anys 1997 i 2005 va treballar de jutgessa substituïda als jutjats penals de Barcelona. D'octubre de 2005 a novembre de 2010 va exercir d'advocada, i es va dedicar fonamentalment a defensa civil i penal de professionals de la medicina en temes de responsabilitat mèdica. El 2011 va accedir a la Carrera Judicial a través de concurs-oposició per a juristes de reconeguda competència amb la categoria de magistrada, on ha exercit les seves funcions fins ara. Actualment està destinada al Jutjat n. 1 de Barcelona.

Irene Sánchez agent judicial

Forma part del cos d'Auxili Judicial (Agent Judicial) des de l'any 2002. Està acabant la carrera de Dret i ha treballat d'Auxili Judicial als Jutjats Penals de Barcelona, en un Jutjat de Pau i en un de Família. Actualment treballa al Jutjat Penal n. 7 de Barcelona.

Emilio J. Zegrí Boada advocat

Estudis de Dret i Filosofia i Lletres (Filologia Hispànica) a la Universitat de Barcelona. Estudis d'Art Dramàtic a l'Institut de Teatre de Barcelona. Va ser membre del Grup d'Estudis Teatral de Horta i de Comediants. Obres representades: *L'ombra de l'escorpí*, *Non Plus Plus* i *Catacrok*. Des de 1977 exerceix la professió d'advocat, dedicat en exclusiva a l'especialitat de Dret Criminal. Actualment és Conseller del Teatre Nacional de Catalunya.

els intèrprets

Mercè Aránega

Diplomada en interpretació per l'Institut del Teatre, ha treballat tant en teatre com en cinema i televisió. Entre les seves darreres interpretacions teatrals hi trobem *Neus Català, un cel de plom*, de Josep Maria Miró i dirigit per Rafel Duran; *La bona gent* de David Lindsay-Abaire, *Coriolà* de Shakespeare, *Madre Coraje* de Bertolt Brecht, *Largo viatge hacia la noche* d'Eugene O'Neill, *Car Wash (túnel de rentat)* de Marc Rosich, *Yerma* i *Bodas de sangre* de Federico García Lorca, i *Una vella coneguda olor* de J. M. Benet i Jornet. Entre el seus treballs cinematogràfics destaquen *Pa negre* d'Agustí Villaronga o *El pianista* de Mario Gas. Va obtenir el Premi Nacional de Teatre de la Generalitat de Catalunya per la seva interpretació teatral en l'obra *Mort de dama* (TNC) i el premi Margarida Xirgu per la seva interpretació en l'obra *L'omant* de Harold Pinter.

Pol López

Debuta professionalment amb l'obra *Ran del camí* d'Anton Txékhov, dir. Joan Castells (TNC, 2002). Es llicencia en Art Dramàtic en l'Especialitat de Text per l'Institut del Teatre de Barcelona el curs 2009-2010. Al 2010 interpreta el personatge de Bobby a *American Buffalo* de David Mamet, dir. Julio Manrique (Espai Lliure) que gira per Catalunya i es prorroga en temporada. Per aquest paper és nominat als Premis Butaca 2010 al Millor Actor de Repartiment. El mateix any participa en *Anita coliflor*, de Pablo Rosal (Teatre Gaudí, Círcol Maldà i breu gira per Catalunya l'any següent). Al 2011 interpreta el personatge de Billy a *L'arquitecte* de David Greig, sota la direcció de Julio Manrique (Teatre Lliure). Fa temporada amb *American Buffalo* al Teatro de La Abadía de Madrid. Interpreta el personatge de Tibald a *Julieta&Romeo* de Marc Martínez (Festival Grec, Teatro Español de Madrid). Al 2012 la Companyia Solitària, de la qual és integrant, guanya la Beca Desperta i estrenen a la Nau Ivanow un text d'Aleix Aguilà dirigit per ell mateix. Interpreta el personatge d'Albert a *La monja enterrada en vida*, dirigida per Nao Albet i Marcel Borràs. Forma part del repartiment de *Cartes des de Tahrir*, sota la direcció de Pau Carrió (cicle Cartes Lliures, i després a La Seca). Amb Carrió es consagra en solitari amb el monòleg *Ivan i els gossos*, de Hattie Naylor. Fa temporada amb l'espectacle *Lava*, de Studio Orka, dins del cicle El Lliure dels nens. Aquest mateix any s'estrena com a director amb l'obra *Nòmades* d'Aleix Aguilà amb Pau Viñals (Companyia Solitària) dins el festival Stripart que coordina l'Antic Teatre. L'obra fa gira per terrats de Barcelona durant l'estiu. Encara durant la temporada 2012/13, forma part del repartiment d'*Els feréstecs*, de C. Goldoni, sota la direcció de Lluís Pasqual. En el mitjà audiovisual, ha participat com a secundari

a la sèrie *Kubala Moreno i Manchón* de TV3, i ha treballat en cinema per a televisió sota la direcció de Sílvia Munt en dues ocasions. També ha estat sota les ordres de Paco Mir, Fernando León de Aranoa i Mikel Gurrea. Actualment interpreta diversos personatges del programa de televisió *Polònia*, dirigit per Toni Soler (TV3). Va debutar amb La Kompanyia Lliure participant en *La revolució no serà tuitejada*, *Moby Dick*, *un viatge pel teatre* i *El caballero de Olmedo*. La temporada passada va protagonitzar *El curiós incident del gos a mitjanit*, dirigit per Julio Manrique. El muntatge ha estat guardonat amb 3 Premis Butaca 2015: a la Direcció Teatral per a Julio Manrique, a l'Actriu de Repartiment per a Marta Marco, a l'Escenografia per a Lluç Castells.

Maria Rodríguez

Llicenciada en Art Dramàtic per Institut del Teatre de Barcelona, i ha seguit diversos cursos de formació complementària. En teatre ha participat entre altres en els muntatges següents: *Victòria d'Enric V*, dir. Pau Carrió; *Roberto Zucco*, de Bernard-Marie Koltès, dir. Julio Manrique; *No em dic Manuel*, d'Alberto Ramos, dir. Gerard Iravedra; *El vídeo no el veu ningú*, de Martin Crimp, dir. Carme Portaceli; *L'habitació blava*, de David Hare, dir. David Selvas i Norbert Martínez; *Misteri de dolor*, d'Adrià Gual, dir. Manuel Dueso; *La gavina*, de Martin Crimp, dir. David Selvas; *La marca preferida de las hermanas Clausman*, de Victòria Szpunberg, dir. Glòria Balañá; *Mathilde*, de Véronique Olmi, dir. Gerard Iravedra; *El día antes de la flor*, de Pablo Rosal; *La festa*, de Jordi Prat i Coll; *Bodas de sangre*, de F. García Lorca, dir. Ester Roma i Jorge Gallardo; *Vides privades*, de Noel Coward, dir. Jordi Prat i Coll, i *Un quart de quatre de la matinada*, de Marc Artigau. Ha fet també cinema i televisió, sota les ordres de Toni Carrizosa, Marçal Forés, Kiko Ruiz i Ignacio Mercero.